

Dorota Nawrocka-Mazurek, Robert Wojtaszek

Rajgród, st. 61, ul. Szkolna 24, gm.
loco, woj. łomżyńskie, AZP 25-82/115

Informator Archeologiczny : badania 30, 308

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Naukowych Uniwersytetu Łódzkiego”. Badania nie będą kontynuowane.

Przystanki, st. 12 (GAZ 115),
gm. Szamotuły, woj. pomorskie

patrz: neolit

Pułtusk, al. Polonii 4,
woj. ciechanowskie

patrz: późne średniowiecze

RACIBÓRZ-Stare Miasto,
kościół dominikanek,
gm. *loca*,
woj. katowickie,
AZP 101-40/-

• prezbiterium kościoła i część podziemna z grobami (okres nowożytny)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez mgr. mgr. K. Kozłowską i J. Ćwikłę (Muzeum w Raciborzu). Finansowane przez Muzeum w Raciborzu. Piąty sezon badań.

Zakończono eksplorację grobów nr 4-7, 10 i 11. W grobie nr 4 odkryto złamany rytualnie żelazny miecz z przelomu XV i XVI w., w grobie nr 7 – pierścień złoty wysokiej próby oraz fragmenty kunsztownie wykonanych ubrań, w grobie nr 10 – fragmenty różańca tkwiącego w desce trumny, a w grobie nr 11 – kilka bardzo drobnych szpil brązowych. W grobie nr 6, w części zachodniej i północno-zachodniej, znajdowało się najwięcej szczątków ludzkich, bardzo źle zachowanych, a ponadto gwoździe żelazne, kilka fragmentów żelaznego okucia trumny (?), fragmenty drewna trumny, węgiel drzewny i ości ryb. Dno tego grobu, podobnie jak grobów nr 4, 5, 7, 8, 9, było wyłożone cegłą. Długość grobów wahała się od 200 do 250 cm, szerokość od 50 do 175 cm. Wszystkie były wykonane z cegły palcówki i znajdowały się tuż pod posadzką barokową, z wyjątkiem grobu nr 7, którego sklepienie znajdowało się około 40 cm niżej. Odkryte w grobach szkielety były skierowane głową na zachód. W części wschodniej prezbiterium przebadano zawartość kulturową do calca, znajdującego się na głębokości około 200-210 cm. Od poziomu wylewki wapiennej z negatywami płyt kamiennych, który znajduje się na głębokości około 81 cm od obecnego poziomu, do calca wyodrębniono 11 warstw kulturowych. Tuż pod wylewką znajdował się prawdopodobnie starszy poziom ceglany, którego ślady odsłonięto w różnych miejscach prezbiterium, około 18 cm niżej rysował się pas spalenizny o grubości około 8-10 cm, a jeszcze około 8 cm niżej wystąpiła warstwa gliny o miąższości do 10 cm. Ponieważ obserwowano ją na podobnym poziomie w różnych miejscach wykopu, prawdopodobnie mogła ona również stanowić poziom kościoła, w tym wypadku chyba najstarszy.

Badania nie będą kontynuowane.

RAJGRÓD, st. 61,
ul. Szkolna 24,
gm. *loca*,
woj. łomżyńskie,
AZP 25-82/115

• ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 do 31 maja przez mgr. mgr. Dorotę Nawrocką-Mazurek i Roberta Wojtaszka („TERRA” – Przedsiębiorstwo Konserwatorskie, s. c.). Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy w Rajgrodzie. Pierwszy sezon badań. Wytyczono 2 wykopy: 1A (5 x 5 m) i 1B (2 x 5 m). Łącznie przebadano 37,5 m².

Pod współczesną warstwą próchniczą (do 70 cm) odsłonięto strop konstrukcji drewnianej (domu). Stwierdzono 3 fazy jego przebudowy: a) najstarsza, pochodząca z budowy – warstwa 9, b) warstwa 6 z przebudowy, c) najmłodsza faza – warstwa 3. Na najstarszą fazę składały się pale white pionowo w torf (warstwa 10) i zalegająca na nich warstwa zmurszałych desek. Przebudowa była związana z podmakaniem gruntu – na pale nałożono dwa duże kamienie, a na nie prostokątny legar, uzyskując w ten sposób poziom około 20 cm wyższy od poprzedniego. Do tej samej fazy zaliczyć można konstrukcję nośną podłogi oraz drewnianą piwniczkę, której trzy ściany zbudowane były z ciosanych belek, a jedna z drewnianej kłody. Najmłodsza faza zachowała się w bardzo złym stanie. Najbogatsze materiały zabytkowe (ceramikę, szkło, kości, żużel) odkryto w wypełniku piwniczki. Siedem monet, w tym trzy bardzo zniszczone, znaleziono w złożu wtórnym, i nie można przypisać ich do określonej warstwy. Najstarsza była boratynka bita w mennicy ujazdowskiej w latach 1659-1666, następnie 2 grosze Augusta III (1755 r.) i szeląg Augusta III (1752 r.).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Łomży.

Badania nie będą kontynuowane.